

Den første Gang Forligsmægleren, eller Suppleanten, skal handle som saadan, indfører og underskriver han i Protokollen følgende Ed:

„Jeg N. N., som af Sogneforstanderskabet i N. N. er valgt til at mægle i Lyendesager, lover og sværger, at jeg med yderste Kræfter skal søge at befordre billig mindelig Förening imellem Parterne, i alle de Sager, som indkomme for mig, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidjærhed og Redelighed, efter mine Evner, samt efter min bedste Overbeviisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“.

§ 68. Til denne Forligsmægler har saavel Huusbond som Lyende, naar de ville føre Klage over hinanden med Hensyn til Lyendesforholdet, at henvende sig med Klagen. Dog henhøre under denne Forligsmægling kun de Sager, der reises, imedens Huusbond og Lyende endnu ere samlede med hinanden, eller dog begge opholde sig i samme Sogneforstanderskabsdistrict. Har Lyendet forladt Huusbondens Tjeneste og har Ophold i et andet Sogneforstanderskabsdistrict, anvendes de almindelige Regler om Sagers Paaklage ved Politteretten.

§ 69.

Den, der har nogen Besværing eller Anke at føre, skal skriftligen eller mundtligen andrage Sagen for Forligsmægleren og angive Gjensstanden for sin Klage. Forligsmægleren har derefter at beramme et Møde til en vis passende Tid snarest muligt, og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som besørger den ved de sædvanlige Støvningsmænd forkyndt for Modparten, saaledes at han erholder i det Mindste to Dages Barsel til det ansatte Møde.

#### § 70.

Ved Mødet, som holdes paa Forligsmæglerens Bopæl eller et andet passende Sted inden lukkede Døre, bør Mægleren i Overeensstemmelse med den af ham aftagne Ed søge at tilveiebringe Forlig imellem Parterne. Dpnaaes saadant Forlig, bliver det at tilføre Protokollen og at underskrive saavel af begge

Parter som af Forligsmægleren. Denne har derefter at give enhver af Parterne, der ønsker det, under sin Haand og sit Segl, en Udskrift af samme. Et saadant Forlig kan ligesom en endelig Dom fuldbyrdes ved Execution.

§ 71. Dpnaaes derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den forgjæves forsøgte Mægling at tilføre Protokollen, og derom en Attest at meddele Vedkommende, hvorefter Sagen kan forfølges ved Retten.

§ 72. Parterne have i Almindelighed at møde personligen. Den, der uden lovlige Forsald undlader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dømmes til at betale Sagens Omkostninger og i Mulet for unødigt Trætte fra 1 til 5 Rd., uden Hensyn til det Udsald, Sagen iøvrigt maatte erholde.

#### § 72.

Naar Klageren møder, og Indklagede udebliver, meddeles der Forsknavnte en Attest om den fra hans Side iværksatte Paaklage, og Sagen kan da af ham strax forfølges ved Retten, hvorhos Indklagede, hvis han ikke kan oplyse lovlig Marsag til Udeblivelsen, bliver at ansee efter Bestemmelsen i § 71.

#### § 73.

Saa længe Forlig i de her omhandlede Sager ikke er prøvet hos den anordnede Mægler, eller Klageren i alt Fald ikke har tagtaget, hvad der paaligger ham, for at faae saadan Mægling foretagen, kan Sagen ikke antages til Behandling og Paakjendelse ved Retten, men denne har i Embeds Medfør at afvise samme. Naar derimod det Fornødne er tagtaget med Hensyn til den her foreskrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politteretten, hvoraf følger, at Parterne strax kunne lade møde for denne Ret ved Sagsfører, efter de iøvrigt herom givne Regler.

#### § 74.

Förövrigt komme de Regler og Grundsætninger, der gjælde med Hensyn til Forligsbehandling af Rettergangssager ved de sædvanlige Forligelsescommissioner, ogsaa til An-